Miquel Àngel Comas (pedagog): 'Tenim tres bretxes al davant: social, pedagògica i digital'

L'inici del curs escolar, malgrat les dificultats a causa de la Covid-19, arriba acompanyat d'oportunitats per implementar nous models pedagògics i per combatre una triple bretxa: social, pedagògica i digital. Són algunes de les reflexions del pedagog santcugatenc Miquel Àngel Comas, assessor estratègic d'institucions educatives, col·laborador de la UOC/UPF i la UNIR i, també, pare de tres fills. En una entrevista a Cugat Mèdia, Comas ha fet una crida a la necessitat d'establir unes bases que permetin la implementació de nous models d'ensenyament.

Hi ha marge per aprofitar i treballar nous mètodes d'ensenyament?
La Covid-19 ens ha permès tensionar el sistema: ens ha posat davant del mirall i s'han vist les vulnerabilitats d'un sistema que no està preparat. Ho hem d'assumir amb naturalitat. El sistema ha de deixar de ser unidireccional i d'una vegada començar a combinar autonomia, flexibilitat... i sobretot evitar les desigualtats socials, pedagògiques i digitals. Tenim tres bretxes al davant!

Les escoles fa temps que treballem de manera extraordinària amb un altíssim compromís social i pedagògic i el sistema ha de ser facilitador i promotor d'aquestes iniciatives.

Estem davant d'una emergència, però l'oportunitat hi és i s'ha d'aprofitar.

El context d'emergència permet aprofitar aquesta oportunitat?
És justament el que intentem treballar amb els alumnes. Els grans manuals internacionals van en aquest sentit. Ara bé, treballem amb excepcionalitat per tornar a on? Per tornar al que hi havia abans? No! Cal repensar-ho! Recomano l'article de Philippe Meirieu 'L'escola de després amb la pedagogia d'abans?'.

És extraordinari que tenim. Tenim l'oportunitat de millorar l'ecosistema i sobretot la cultura organitzacional de les escoles. Sempre defineixo tres idees clau: amb molta humilitat, aprendre de l'experiència, ens hem de redescobrir; repensar el nostre model pedagògic i reduir les desigualtats socials, pedagògiques i digitals; i afrontar tots els reptes com a oportunitats. L'escola, com a organització intel·ligent, ha d'aprendre de sí mateixa.

Les escoles ja fa temps que estan construint xarxa. Hem de consolidar aquests ecosistemes inspiradors, hem de generar perímetres de confiança. Hem de formar líders amb vocació de servei, facilitadors, empoderadors. Hem de possibilitar escenaris d'aprenentatge reversibles perquè, ara, l'important què és? Presencialitat? Presencialitat intermitent? On-line? 'Blended'? S'ha de flexibilitzar el currículum, però hi ha d'haver una arquitectura pedagògica que faci que sigui reversible l'aprenentatge.

En la cerca d'una nova normalitat, el món digital haurà de tenir un pes destacat, oi?
Per descomptat. La Unió Europea ja va marcar l'agenda de digitalització europea i, per això, la Generalitat i tots els governs tenen una parcel·la sobre digitalització important. Per tant, la digitalització hi és i hi ha de ser.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/150294.html

Copyright 2024 Cugat.cat

Citant Juanjo Fernández, hem de vigilar certes coses: que aquest afany tecnològic no faci posar el vagó del projecte educatiu al final. En aquesta situació d'educació a distància d'emergència s'ha de pensar com aplicar aquest model de presencialitat discontínua. Aquí està el repte!

I una cosa important: no només hem de dotar de les eines, sinó que també hem de dotar de la pedagogia de les eines. Necessitem molt més acompanyament.

Dit això, el professorat està preparat per afrontar aquesta realitat?
Hi ha escoles que ja estaven entrant en la línia de la digitalització, però, com s'ha vist, hi ha una bretxa digital, però no només de l'alumne: també del professorat. Cal més acompanyament i formació.

Caldria més valentia econòmica d'inversió, més infraestructura, ecosistema, estratègia... Però no només en la digital. Estem en un moment en què hi ha tres bretxes (social, digital i pedagògica) i tots hem de fer possible que l'administració i el sistema ho resolgui.

Es planteja un horitzó incert, però apassionant, per als pedagogs...
Ara mateix es veu molt clarament aquestes institucions que ja fa temps van apostar, no només per innovació, sinó per I+D+I i treballen diferents escenaris disciplinaris. Hi ha un teixit en xarxa en moviment extraordinari, a nivell pedagògic; hi ha metodologies emergents extraordinàries. És un moment molt maco. Ara bé, primer s'ha de resoldre les parts socials i sanitàries. Després, la resta, vindrà sol.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/150294.html

Copyright 2024 Cugat.cat